

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift *De juridische relatie ziekenhuis-medisch specialist en kwaliteit van zorg* van mr. Ph.S. Kahn.

1. Door wijziging van de Wet klachtrecht (artikel 2 lid 2 a) moet worden gewaarborgd dat patiënten vertegenwoordigd zijn in de klachtencommissie.
2. Naar analogie van vergelijkbare wetgeving (Wgbo, Kwaliteitswet) moet ook in de Wet klachtrecht de instelling worden aangewezen als centraal adres.
3. Het tuchtrechtelijk kunnen aanspreken van de directeur-arts (niet praktiserend) past niet meer in deze tijd en brengt onderlinge rechtsongelijkheid met zich mee in de aansprakelijkheid van bestuursleden.
4. Niet-ingrijpen bij (dreigende) tekortschietende kwaliteit van zorgverlening wordt veeleer veroorzaakt door inertie bij de omringende partijen, dan door een gebrek aan beschikbare maatregelen.
5. Het verplicht uitbrengen van jaarverslagen (jaarverslag, kwaliteitsjaarverslag, klachtenjaarverslag, sociaal jaarverslag) is in de gezondheidszorg meer doel op zich dan middel tot openbare verantwoording.
6. De rechtspositie van de arts -in vergelijking met die van de patiënt- verdient verbetering bij de mogelijkheden tot opzegging van de behandelingsovereenkomst (artikel 460 Wgbo).
7. Ondanks de (kwaliteits)wetgeving is de kwaliteit van zorgverlening door ziekenhuis en medisch specialist voor de patiënt een "black box".
8. Een te uitgewerkt Regeerakkoord is ondemocratisch.
9. Teneinde liefde voor de kunst bij jongvolwassenen te bevorderen dient kunstgeschiedenis een volwaardig en verplicht vak te worden op de middelbare school.
10. De kans van slagen van een geïntegreerd Europa wordt aanzienlijk vergroot door in alle deelnemende landen dezelfde tweede "moedertaal" te introduceren.
11. Nederland dient meer gebruik te maken van het water als mogelijkheid voor openbaar vervoer.
12. Aan de zittingstermijn van de Minister-President dient een maximum te worden verbonden (periode van acht jaar).
13. Om het "stadsgevoel" completer te doen zijn moet worden gewerkt aan de terugkeer van de huismus (*passer domesticus*).
14. Het "verfraaien" van functiebenaming of -taken teneinde deze aantrekkelijker te doen lijken, leidt niet tot een zwaardere functieinhoud of meer respect voor de betrokken functionaris, maar eerder tot onduidelijkheid over de inhoud van de uit te oefenen functie/taken.